رسول الله صلی الله علیه وسلم هنگام شروع نماز و هنگام رکوع، تکبیر می گفت. و هنگامی که از رکوع بلند می شد، «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ» می گفت.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم هنگام شروع نماز و هنگام رکوع، تکبیر می گفت. و هنگامی که از رکوع بلند می شد، «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ» می گفت. و هنگامی که راست می ایستاد «ربَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ» می گفت. سپس هنگام پائین رفتن برای سجده و بلند شدن از آن، تکبیر می گفت. و برای سجده ی دوم نیز چنین می کرد. و تا پایان نماز، به همین شیوه عمل می نمود. گفتنی است که هنگام بلند شدن از قعده اول نیز تکبیر می گفت. سپس ابوهریره می گوید: نماز من بیش از همه به نماز رسول الله صلی الله علیه وسلم شباهت دارد.

[صحیح است] [متفق علیه]

نماز سراسر تعظیم قولی و عملی الله متعال است؛ این حدیث شریف بیانگر شعار نماز یعنی اثبات بزرگی و عظمت الله متعال می باشد؛ و به این دلیل بزرگی و عظمت الهی شعار نماز قرار گرفته که نماز جهت تعظیم و تمجید باری تعالی مشروعیت یافته است. بنابراین نمازگزار برای وارد شدن به نماز، درحالی که ایستاده تکبیرة الاحرام می گوید. و بعد از فارغ شدن از قرائت و هنگام رفتن به رکوع تکبیر می گوید. چون سرش را از رکوع بالا می آورد، "سمع الله لمن حمده" گفته و کاملا راست می ایستد و در این حالت حمد و ثنای خداوند می گوید. سپس تکبیر گفته و به سجده می رود و با برداشتن سر از سجده باز تکبیر می گوید و به همین ترتیب نمازش را ادامه می دهد تا اینکه از آن فارغ می گردد؛ و چون از تشهد اول برای رکعت سوم برمی خیزد، تکبیر می گوید؛ و به این ترتیب شارع برای هر انتقالی در نماز جز بلند شدن از رکوع، تکبیر گفتن را مشروع نموده است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3105